



**ROELF NORG**  
Roelf Norg is huisarts en jurist | huisarts.norg@home.nl

# Jheronimus Bosch



Dit keer gaat ons jaarlijks HAGRO-uitje naar de tentoonstelling van Jheronimus Bosch. Onderweg zien we op de markt het ingestorte winkelpand, waar een opticien zijn pareltjes van brillen verkocht. Nu is het als een holle kies, een verstoring in de huizenrij. Door de bouwhelken zijn de nu blootliggende binnenmuren te zien. Stenen van uiteenlopende soorten, vormen en kleuren. Gestapeld in verschillende richtingen, bijeengehouden door een allegaartje van houten balken. Goed bedoelde oplossingen aangebracht tijdens verbouwingen en reparaties. De tand des tijds heeft hier huisgehouden. Onzichtbaar en – kennelijk – onberekenbaar ook. Opeens kan het instorten. Onbedoeld, onvoorzien. Er hangt nog een whiteboard met aantekeningen boven een wegwijnende hoop verwrongen staal en stenen.

Bij het Brabants Museum duwt een fractievoorzitter uit de Tweede Kamer een wandelwagen naar binnen. 'De wetgevende macht met weer een nieuw kindje', schiet door

mijn hoofd. Ik denk aan de regelgeving omtrent het voorschrijven van (UR-)medicatie, een zogeheten 'voorbehouden handeling'. Volgens artikel 36 van de Wet BIG mogen alleen artsen, tandartsen en – onder voorwaarden – verloskundigen en bepaalde verpleegkundigen dit. Doktersassistenten en praktijkondersteuners niet. Zij mogen recepten slechts voorbereiden. De voorheen (?) veel toegepaste praktijk dat assistentes een vooraf getekend recept tegen blaasontstekingen hadden klaarliggen, is illegaal. Hoewel? Volgens artikel 35 van de Wet BIG mogen zij dit wel als ze bevoegd en bekwaam zijn. Artikel 38 stelt dat zij bevoegd kunnen worden als zij daartoe een opdracht van de huisarts krijgen. Kan de patiënt met een blaasontsteking dan toch met een recept van de doktersassistente naar de apotheek? Ja, maar de apotheker mag het medicijn vervolgens van de Geneesmiddelenwet niet meegeven. Het recept moet (digitaal) zijn ondertekend door de huisarts nadat het gemaakt is. Krijgt de vrouw het

medicijn toch mee, dan zit niet de huisarts of doktersassistente fout, maar de apotheker. Hoewel? De Inspectie en de KNMG hebben het voorschrijven door assistentes daarom ongewenst verklaard. Het valt daarmee buiten de professionele standaard, en mag dus niet van de WGBO en dezelfde Wet BIG. In de Eerste Kamer heeft de minister aangegeven het niet nodig te vinden deze u-bochtregelgeving strak te trekken. De vrouw met de blaasontsteking moet toch even wachten op de autorisatie van het recept. De medicatiebewakingsmodule van mijn HIS geeft bij vrijwel elke recept een waarschuwing. Routinematig klik ik deze weg, ervan uitgaand dat ik vóór het voorschrijven al wel voldoende heb nagedacht. Soms wekt mijn onbewuste me voor een ongebruikelijke melding. Mijn witte stof alarmeert mijn grijze cellen, maar mijn ruggenmerg was me al weer te snel af. Ik heropen het (al digitaal verstuurd) recept en bekijk wat het systeem me wilde vertellen. Oeps, toch even aanpassen... De laatste HIS-update geeft meer mogelijkheden om de medicatiebewaking gericht uit te schakelen. Doel van deze 'reparatie' is vermindering van het totale aantal, en vergroting van het aantal relevante meldingen. Parels. Brillen. Gammele huizen. Chaotische muren, blootgekomen uit het verborgene. Holle kiezen. U-bochtconstructies. Politici die pril geluk als een klavertjevier voorduwen. Ruggenmerg en hersenen in samenspel. Een scheefhangend whiteboard als omineus teken. Jheronimus Bosch zou er wel raad mee weten. ■